

delig Ordning for Menighedsraadene og en Forfatning for Folkekirken vil blive drøftet der. At der er nogle, som ere imod, hvad der her foreslaas, er jeg klar over. Der er nemlig nogle her i Landet, ogsaa i kirkelige Kredse, som udelukkende ønske at blive ved det bestaaende og slet ikke ville have nogen Reform. Jeg tror i Virkeligheden, at de, der paa disse Omraader ønske, at man skal blive ved det bestaaende, i høj Grad række en hjælpende Haand til dem, der ønske Folkekirkens Undergang. De gøre det selvfølgelig ikke bevidst, de kunne mene at være gode Venner af Folkekirken og ønske at støtte den, men det at ville blive ved det bestaaende, uden at have nogen Trang til en Reform i Overensstemmelse med de Fordringer, som Tiden stiller, og som Grundloven har givet Løfte om, bliver i mange Henseender at række Haand til dem, der ønske Kirkens Opløsning.

Det ærede Medlem, der talte for Mindretallet, var inde paa et Punkt, hvorom der ikke er stillet Ændringsforslag, Reglen om, at de Midler, der indkomme i Kirkebøsserne, skulle forvaltes af Menighedsraadene. Han anførte, at det var et Punkt, som han ogsaa var imod, og hvor han kunde ønske at stille Ændringsforslag, fordi der kunde opstaa Kollision med Bestyrelserne for de fri Fattiggasser, og fordi det var urimeligt at have to Bestyrelser, der uddelte Penge. Ganske de samme Indvendinger ere komne frem i det andet Ting, navnlig fra socialdemokratisk Side, hvor man er misfornøjet med, at de Penge, der indsamles i Kirkerne, skulle uddeles af Menighedsraadene, og særlig med, at disse skulle sammensættes paa den Maade, at ogsaa Sognepræsten bliver Medlem af dem, medens de fri Fattiggassers Bestyrelser fremgaa alene af Valg. Jeg tror imidlertid, at man maa se paa, hvorledes disse Midler komme ind. De komme jo ind ved Gaver fra de Folk, der komme i Kirken, altsaa væsentlig fra Folk, som have Interesse for denne. Der er noget urimeligt i, at hvad der saaledes indsamles i Kirkerne til Brug for de fattige, bestyres af Folk, som vælges paa en ganske anden Maade, og som i alt Fald ikke behøve at have det mindste med Kirken at gøre. Det har ogsaa paa sine Steder været en af Grundene til, at der indkommer meget faa Midler i Kirkeblokkene, saaledes at de fri Fattiggasser væsentlig ere gaaede over til at blive kommunale Institutioner. De fri Fattiggasser ere en meget god Institu-

tion, og jeg skal være den sidste til at ytre noget imod dem, men jeg synes, at det er urimeligt, at man vil fratage Menighederne disse faa Penge, der komme ind i Kirkerne. Naar man giver Menighederne mere Indflydelse paa Uddelingen af disse Penge, vil der ogsaa komme flere ind. Jeg tror, at den foreslaaede Ordning netop vil blive til Gavn for Fattigfolk. Der blev under Forhandlingerne i det andet Ting stillet Spørgsmaal om, hvilke Midler der kom ind i Kirkeblokkene, dels i Købstæderne, dels i Landsognene. Det viste sig, at det her i det hele drejer sig om meget smaa Beløb. Medens Fattiggassen i Aarhus Domsogn saaledes i 1900 havde en Indtægt af 3,782 Kr. 92 Ø., var kun 666 Kr. 02 Ø. komne ind gennem Kirkebøsserne, og af Landsognene skal jeg nævne et Sogn som Skern i Ringkøbing Amt, hvor der kom 551 Kr. 70 Ø. ind i den fri Fattiggasse, medens der i Kirkeblokken kun havde været 10 Kr. 80 Ø., og Skern er dog et Sogn, hvor der er et stort kirkeligt Liv, og hvor Kirken er fuld Søndag efter Søndag. Nu maa man ikke deraf slutte, at de Folk, der gaa i Kirke, ikke have Hjertet aabent for Fattigfolk og ikke give noget til dem; det gøre de ganske sikkert, men de give dem ikke noget ad denne Vej. Grunden dertil tror jeg for en Del ligger i, hvad jeg tidligere har nævnt; jeg tror, det vil være uheldigt at berøve Menighedsraadene Retten over disse Midler, som i Virkeligheden ere indkomne i Kirken. Jeg tror snarere, man maa lade Menighedsraadene, som dog i alle Tilfælde føle sig langt mere knyttede til Menighederne end Bestyrelserne for de fri Fattiggasser, forvalte de Penge, der indkomme. Jeg tror ikke, der derved vil fremkomme nogen Kollision, som har noget som helst at sige. Der har ogsaa paa Rigsdagen, naar de kirkelige Lovforslag tidligere have været forhandlede, været overvejende Stemning for og Ønske om, at Menighedsraadene skulde forvalte disse Midler. Jeg skal i saa Henseende henvisse til det Lovforslag, som Hall fremsatte i 50'erne, og til det Monradske Forslag, og til de Udtalelser, der have været fremsatte saavel af Kommissionen i 1854 som af den i 1868, og endelig til den Stemning, som der er i alle kirkelige Lejre for, at disse Midler skulde forvaltes af Menighedsraadene. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem for 9de Kreds i Virkeligheden kan finde Støtte hos nogen kirkelig Retning her i Landet for sine Tanker.